

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym

P. Piotr Kawecki

Protokolant sekretarz sądowy Anna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2019 r. w Toruniu

na rozprawie sprawy

z wniosku R. L.

z udziałem P. A.

o zmianę kontaktów z małoletnią A. L.

postanawia

1. oddalić wniosek w części obejmującej żądanie główne, w zakresie zmiany osobistych kontaktów wnioskodawcy R. L. z małoletnią A. L., określonych postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. akt III Nsm 1401/14,

2. ustalić, że wnioskodawca R. L. - w miejsce kontaktów z małoletnią A. L. określonych postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. akt III Nsm 1401/14, będzie miał prawo do kontaktów z małoletnią A. L., ur. (...), c. P. w następujących terminach, na następujących zasadach:

a) w miesiące parzyste, w czwarty weekend miesiąca, od godz. 12:00 w sobotę do godz. 19:00 w niedzielę, poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki, przy czym uczestniczka postępowania P. A. będzie zobowiązana dowieźć dziecko na dworzec (...)/ (...) we W. na godz. 12:00 w sobotę – skąd odbierze córkę wnioskodawca, oraz odebrać dziecko z tegoż dworca w niedzielę o godz. 19:00 – gdzie przywiezie córkę wnioskodawca,

b) w miesiące nieparzyste, w czwartą sobotę miesiąca, od godz. 12:00 do godz. 18:00, poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki, przy czym uczestniczka postępowania P. A. będzie zobowiązana dowieźć dziecko na dworzec (...)/ (...) we W. na godz. 12:00 – skąd odbierze córkę wnioskodawca, oraz odebrać dziecko z tegoż dworca o godz. 18:00 – gdzie odprowadzi córkę wnioskodawca,

- z tym zastrzeżeniem, że do kontaktów uregulowanych w sposób powyższy będzie dochodzić po trzech spotkaniach wnioskodawcy z córką, mających miejsce raz w miesiącu, w czwartą sobotę miesiąca, od godz. 12:00 do godz. 18:00, poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki, przy czym uczestniczka postępowania P. A. będzie zobowiązana dowieźć dziecko na dworzec (...)/ (...) we W. na godz. 12:00 – skąd odbierze córkę wnioskodawca, oraz odebrać dziecko z tegoż dworca o godz. 18:00 – gdzie odprowadzi córkę wnioskodawca,

c) wnioskodawca będzie miał prawo do rozmów z córką za pomocą komunikatora S., a rozmowy te będą miały miejsce w pierwszą i trzecią środę miesiąca, a także w dniach 31 maja każdego roku, 20 lipca każdego roku, 23 grudnia każdego roku – każdorazowo od godz. 19:00, przez minimum 30 minut,

d) w przypadku, gdy spotkanie osobiste wnioskodawcy z córką lub rozmowa przez komunikator S. nie odbędzie się z przyczyn leżących po stronie uczestniczki postępowania lub małoletniej, uczestniczka postępowania zobowiązana

będzie do poinformowania wnioskodawcy o tym fakcie na dzień przed planowanym spotkaniem lub rozmową przez komunikator S. do godz. 20:00, za pośrednictwem wiadomości sms wysłanej wnioskodawcy ze wskazaniem przyczyny odwołania spotkania lub rozmowy,

e) jeżeli spotkanie wnioskodawcy z córką lub rozmowa przez komunikator S. nie odbędzie się w ustalonym terminie z przyczyn leżących po stronie uczestniczki postępowania lub małoletniej, wnioskodawca będzie miał prawo do kontaktu zastępczego, który odbędzie się tydzień po planowanym spotkaniu lub planowanej rozmowie przez komunikator S.,

3. zobowiązać uczestniczkę postępowania P. A. do podjęcia – w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia w niniejszej sprawie – terapii rodzinnej mającej na celu uświadomienie jej znaczenia osoby ojca w życiu dziecka, istoty zjawiska oraz skutków alienacji rodzicielskiej, ukierunkowanej na uzyskanie wglądu w mechanizmy swoich zachowań, na którą winna zgłosić się z opinią specjalistów (...) Zespołu (...) w T. z dnia 21.05.2018r. wydaną w sprawie III Nsm 390/16 i zobowiązać uczestniczkę postępowania P. A. do złożenia do Sądu potwierdzenia zakończenia tej terapii, w terminie 14 dni od jej ukończenia,

4. w pozostałym zakresie wniosek w części obejmującej żądanie główne oddalić,

5. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu na rzecz adwokata A. B. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych plus stawka podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce postępowania P. A. z urzędu oraz kwotę 69,70 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków,

6. zasądzić od uczestniczki postępowania P. A. na rzecz wnioskodawcy R. L. kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

7. kosztami sądowymi obciążyć Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.

Sygn. akt III Nsm 390/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2016r. R. L. złożył w tutejszym Sądzie wniosek

o zmianę kontaktów z małoletnią A. L. domagając się – po ostatecznym

sprecyzowaniu stanowiska w piśmie procesowym z dnia 19 sierpnia 2019r. (536-539 akt) –

ustalenia, że:

1) wnioskodawca będzie miał prawo spędzać z córką jeden weekend, raz na dwa miesiące, przy czym będzie to czwarty weekend danego miesiąca, od godziny 12⁰⁰ w sobotę, do godziny 19⁰⁰ w niedzielę, poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki, przy czym uczestniczka postępowania będzie zobowiązana dowieźć dziecko na dworzec (...)/ (...) we W. na godz. 12⁰⁰ w sobotę (skąd odbierze córkę wnioskodawca) oraz odebrać dziecko z tegoż dworca w niedzielę o godz. 19⁰⁰ (gdzie przywiezie córkę wnioskodawca),

ewentualnie o uregulowanie kontaktów wnioskodawcy z córką w ten sposób, że:

wnioskodawca będzie miał prawo spotykać się z córką raz na miesiąc, przy czym spotkania wnioskodawcy z małoletnią będą odbywałyby się w ten sposób, że:

a) w miesiące parzyste, wnioskodawca będzie spędzał z córką weekend (czwarty weekend danego miesiąca), od godziny 12⁰⁰ w sobotę, do godziny 19⁰⁰ w niedzielę - poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki,

przy czym uczestniczka postępowania będzie zobowiązana dowieść dziecko na dworzec (...) / (...) we W. na godz. 12⁰⁰ w sobotę (skąd odbierze córkę wnioskodawca) oraz odebrać dziecko z tegoż dworca w niedzielę o godz. 19⁰⁰ (gdzie przywiezie córkę wnioskodawca),

b) w miesiące nieparzyste, wnioskodawca będzie spotykał się z córką w czwartą sobotę miesiąca, od godz. 12⁰⁰ do godz. 18⁰⁰, poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki, przy czym uczestniczka postępowania będzie zobowiązana dowieść dziecko na dworzec (...) / (...) we W. na godz. 12⁰⁰ skąd odbierze córkę wnioskodawca oraz odebrać dziecko z tegoż dworca o godz. 18⁰⁰, po zakończonym spotkaniu z ojcem;

- z tym zastrzeżeniem, że zarówno w przypadku żądania zasadniczego jak i ewentualnego, kontakty w sposób zaproponowany wyżej będą odbywały się po okresie próby w trakcie, którego dojdzie do trzech spotkań wnioskodawcy z córką (spotkania o okresie przejściowym będą miały miejsce raz na miesiącu, w czwartą sobotę miesiąca, od godziny 12⁰⁰ do godziny 18⁰⁰, poza miejscem zamieszkania dziecka i pod nieobecność matki, przy czym uczestniczka postępowania będzie zobowiązana dowieźć dziecko na dworzec (...) / (...) we W. na godz. 12⁰⁰ skąd odbierze córkę wnioskodawca oraz odebrać dziecko z tegoż dworca o godz. 18⁰⁰, po zakończonym spotkaniu z ojcem);

2) wnioskodawca będzie miał prawo do rozmów z córką za pomocą komunikatora S. (poprzez wskazane przez uczestniczkę postępowania konto małoletniej A. L.), a rozmowy te będą miały miejsce w I i III środę miesiąca a także w dniach 31 maja każdego roku (przed Dniem Dziecka), 20 lipca każdego roku (w przededniu urodzin córki stron), 23 grudnia każdego roku (o ile wnioskodawca nie spotka się osobiście z córką tego dnia) - każdorazowo od godz. 19⁰⁰ przez minimum 30 minut, z tym zastrzeżeniem, że uczestniczka postępowania będzie zobowiązana do niezwłocznego poinformowania Wnioskodawcy o każdej zmianie konta S..

Ponadto R. L. wniósł o ustalenie, że:

3) w przypadku, gdy spotkanie osobiste wnioskodawcy z córką lub rozmowa przez komunikator S. nie odbędzie się z przyczyn leżących po stronie uczestniczki postępowania lub małoletniej, w szczególności ze względu na chorobę córki stron (potwierdzoną zaświadczeniem lekarskim), uczestniczka postępowania zobowiązana będzie do poinformowania wnioskodawcy o tym fakcie na dzień przed planowanym spotkaniem lub rozmową przez komunikator S., do godz. 20⁰⁰, za pośrednictwem wiadomości sms wysłanej wnioskodawcy ze wskazaniem przyczyny odwołania spotkania lub rozmowy;

4) jeżeli spotkanie wnioskodawcy z córką lub rozmowa przez komunikator S. nie odbędzie się w ustalonym terminie - z przyczyn leżących po stronie uczestniczki postępowania lub małoletniej, w szczególności ze względu na chorobę córki stron (potwierdzoną zaświadczeniem lekarskim) lub ze względu na chorobę wnioskodawcy, wnioskodawca będzie miał prawo do kontaktu zastępczego, który odbędzie się tydzień po planowanym spotkaniu lub planowanej rozmowie przez komunikator S.;

5) uczestniczka postępowania będzie zobowiązana do odbierania telefonów od wnioskodawcy w dniach, w których wnioskodawca będzie realizował kontakty osobiste z córką, od godz. 9⁰⁰ do godz. 20⁰⁰ oraz zobowiązanie uczestniczki do niezakłócania spotkań ojca z małoletnią, w szczególności powstrzymania się od kontaktów telefonicznych z córką w czasie, gdy ta będzie pod opieką ojca.

Wniósł także o:

6) zobowiązanie uczestniczki postępowania do podjęcia terapii mającej na celu uświadomienie jej znaczenia osoby ojca w życiu dziecka, istoty zjawiska oraz skutków alienacji rodzicielskiej z tym zastrzeżeniem, że:

a) uczestniczka postępowania będzie zobowiązana do zgłoszenia się do psychologa lub terapeuty z opinią specjalistów (...) w T., wydaną w przedmiotowej sprawie celem rozpoczęcia oraz kontynuowania przez okres dwóch lat

indywidualnej terapii osobistej ukierunkowanej na uzyskanie wglądu w mechanizmy swoich zachowań (zwłaszcza wywołania u małoletniej A. L. konfliktu lojalnościowego, obarczania córki stron nadmierną decyzyjnością), z obowiązkiem spotkań z psychologiem lub terapeutą co najmniej dwa razy w każdym miesiącu,

b) uczestniczka postępowania będzie zobowiązana do składania Sądowi sprawozdań co 6 miesięcy z wykonania obowiązków określonych pkt a oraz

z postępów w swojej terapii;

7) zagrożenie uczestniczce postępowania nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy sumy pieniężnej w wysokości 200,00 zł (słownie: dwustu złotych) za każde naruszenie obowiązków wynikających z orzeczenia wydanego przez Sąd w przedmiocie uregulowania kontaktów wnioskodawcy z małoletnią córką;

8) ustalenie, że w przypadku, gdy uczestniczka postępowania zmieni miejsce zamieszkania i ponownie przeprowadzi się do T., to kontakty wnioskodawcy z córką odbywać się będą w porządku wynikającym z postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015 r.

W piśmie procesowym z dnia 2 października 2019r. pełnomocnik uczestniczki odnosząc się do ostatecznie sprecyzowanego stanowiska wnioskodawcy wskazał, że uczestniczka nie sprzeciwia się uregulowaniu kontaktów ojca z córką we wnioskowanej częstotliwości, lecz stanowczo oponuje kontaktom od godziny 12⁰⁰ w sobotę do godziny 19⁰⁰ w niedzielę i zobligowaniu jej do dowożenia córki na dworzec (...) / (...) we W..

W zakresie rozmów za pośrednictwem komunikatora S. uczestniczka wniosła za ich ustaleniem w I i III czwartek miesiąca. Wskazała, że wymiar ten odpowiada rzeczywistej realizacji tej formy kontaktu przez wnioskodawcę, środy nie są zaś dniem dogodnym dla dziecka ze względu na zaplanowany czas wolny od zajęć szkolnych.

W zakresie wniosków ujętych w punktach 3, 4, 5, 6, 7 i 8 pisma wnioskodawcy z dnia 19 sierpnia 2019 r. uczestniczka wniosła o ich oddalenie (k. 553-554 akt).

Podczas rozprawy w dniu 12 listopada 2019r. pełnomocnik wnioskodawcy wnosił jak w piśmie procesowym z dnia 19 sierpnia 2019r.

Pełnomocnik uczestniczki wnosił jak w piśmie procesowym z dnia 02 października 2019r. modyfikując go w ten sposób, że zmienia możliwość kontaktu małoletniej z ojcem przez S. ze środy na czwartek.

Pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o oddalenie wniosku pełnomocnika uczestniczki o zmianę dnia kontaktu za pośrednictwem S. ze środy na czwartek (k. 572- 577)

Podczas tej samej rozprawy pełnomocnik uczestniczki wniósł o zasądzenie kosztów wg zestawienia, które przedłożył do akt sprawy (k. 567-571).

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2016r. R. L. został zwolniony od kosztów sądowych w całości, ustanowiono dla niego pełnomocnika z urzędu - (k. 31 akt)

Postanowieniem z dnia 26 września 2016r. P. A. została zwolniona od kosztów sądowych w całości, ustanowiono dla niej pełnomocnika z urzędu - (k. 91 akt)

Sąd ustalił i zważył, co następuje

Małoletnia A. L. urodziła się (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego R. L. i P. A.. Rodzice są po rozwodzie. Pozostają w nasilającym się, trwającym od lat, konflikcie dotyczącym m.in. alimentacji małoletniej, kontaktów ojca z dzieckiem, uzyskania zgody na paszport dla dziecka i jego wyjazd do Wielkiej Brytanii, wykonania orzeczenia o kontaktach, kwestii władzy rodzicielskiej zarówno R. L. jak i P. A..

/okoliczności bezsporne, a nadto

dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k. 8 akt,

postanowienie SR w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r., sygn.. akt III Nsm 1401/14 z uzasadnieniem – k. 9-16, 77-84 akt,

postanowienie SR w Toruniu z dnia 2 września 2015r., sygn.. akt III Nsm 536/14 z uzasadnieniem – k. 17-22 akt,

postanowienie SR w Toruniu z dnia 28 kwietnia 2015r., sygn. akt III RNsm 983/13 z uzasadnieniem – k. 139-148,

postanowienie SR w Toruniu z dnia 18 sierpnia 2015r., sygn. akt III Nsm 47/15 – k. 196

Kontakty wnioskodawcy z małoletnią po raz ostatni zostały ustalone postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. wydanym w sprawie III Nsm 1401/14. Zgodnie z ww. postanowieniem R. L. miał prawo do kontaktów małoletnią A. L.:

a) w każdą środę miesiąca w wymiarze 3 godzin , licząc od zakończenia przez córkę zajęć szkolnych, w miejscach publicznych, przy czym wnioskodawca miał prawo zabierać córkę również do mieszkania swojej siostry A. R., zamieszkałej T. ul. (...), przez okres czterech miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, przy czym wnioskodawca miał odbierać córkę ze szkoły i odprowadzać ją do jej miejsca zamieszkania, zaś w okresie wakacyjnym odbierać córkę z jej miejsca zamieszkania o godz. 14⁰⁰ i odprowadzać ją do jej miejsca zamieszkania o godz. 17⁰⁰, jeżeli spotkanie wnioskodawcy z córką nie odbyłoby się w ustalonym terminie, bez względu na przyczynę, zaległe spotkanie miało odbyć się w kolejnym tygodniu w poniedziałek,

b) począwszy od piątego miesiąca po uprawomocnieniu się postanowienia wnioskodawca miał prawo do kontaktów z małoletnią A. L. również w miejscu zamieszkania wnioskodawcy:

- w każdą pierwszą i trzecią środę miesiąca w wymiarze 3 godzin, licząc od zakończenia przez córkę zajęć szkolnych, przy czym wnioskodawca miał odbierać córkę ze szkoły i odprowadzić ją do miejsca zamieszkania,

- w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca, przy czym wnioskodawca miał odbierać córkę z jej miejsca zamieszkania o godz. 12⁰⁰ i odprowadzać do jej miejsca zamieszkania o godz. 16⁰⁰,

- w okresie wakacji letnich i ferii zimowych w każdą środę miesiąca, przy czym wnioskodawca miał odbierać córkę z jej miejsca zamieszkania o godz. 10⁰⁰ i odprowadzać do jej miejsca zamieszkania o godz. 16⁰⁰,

- w dzień poprzedzający święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy, Dzień Dziecka i urodziny córki, przy czym wnioskodawca miał odbierać córkę z jej miejsca zamieszkania o godz. 15⁰⁰ i odprowadzać do jej miejsca zamieszkania o godz. 18⁰⁰,

- w przypadku niezrealizowania kontaktu w ustalonym terminie, bez względu na przyczynę, zaległe spotkanie miało odbyć się w kolejnym tygodniu (odpowiednio w środę lub w sobotę, a w przypadku wakacji letnich i ferii zimowych w najbliższą sobotę).

/okoliczność bezsporna, a nadto

dowód: postanowienie z dnia 24 czerwca 2015r. k. 196-197 akt III Nsm 1401/14 Sądu

Rejonowego w T., k. 9, 77-84 akt/

Małoletnia A. L. pochodzi ze związku małżeńskiego P. A. i R. L., zakończonego rozwodem w 2012 r. bez orzekania o winie. W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią powierzono matce, a ojcu ograniczono do współdecydowania o istotnych sprawach związanych

z wychowaniem, wykształceniem i leczeniem dziecka. Ustalono także sposób realizowania kontaktów dziewczynki z ojcem. Małoletnia od czasu rozstania rodziców w 2010 r. pozostaje pod nieprzerwaną opieką uczestniczki postępowania.

Po rozstaniu strony postępowania nie potrafiły porozumieć się w kwestii kontaktów dziecka z wnioskodawcą. Konflikt między nimi zaczął eskalować, przez co utrudniał dziecku równy dostęp do obojga rodziców. Strony uwikłały się w wieloletni spór, składając do instytucji sądowych kolejne wnioski utrwalające ich konfrontacyjny styl komunikacji. Strony selektywnie kodują informacje, które dyskredytują drugą stronę utwierdzając się w swojej negatywnej postawie. Dotychczasowe kontakty małoletniej z wnioskodawcą odbywały się z różną częstotliwością i nie przez cały czas w sposób regularny. W okresie od 6 czerwca 2013 r. do 28 lutego 2015 r. R. L. spotykał się z córką w (...) Ośrodku (...) w T. w ramach (...), pod nadzorem specjalisty. Początkowo spotkania były regularne i odbywały się bez zakłóceń, jednakże w okresie wakacji P. A. nie przyprawiała dziecka. Spóźniała się lub odwoływała wizyty. Podczas spotkań wnioskodawca uczył córkę liczenia, bawił się z nią, mieli dobre relacje. A. L. opowiadała ojcu o swoim codziennym życiu, zwracała się do niego „tato”. Wnioskodawca zawsze przychodził na spotkania przygotowany, z wielką torbą zabawek, gospodarując czas dziecka w sposób atrakcyjny. Ówczesnym zarzutem P. A. było to, że dziecko niechętnie w spotkaniach tych uczestniczyło, że niejednokrotnie musiała nakłaniać ją do przyjścia, było to sprzeczne z oceną specjalistów z (...) obserwujących kontakty, według których relacja ojca i córki była poprawna, dziewczynka chętnie spędzała z nim czas. Różnica w odbiorze zachowań dziecka i jego reakcji mogła wynikać z uwikłania małoletniej w konflikt lojalności. Strony postępowania nie ukrywają swojego konfliktu, małoletnia córka stron wie o niechęci P. A. wobec wnioskodawcy i z uwagi na swe przywiązanie do mamy, a także pełnienie przez nią roli przewodniego rodzica, może przy niej wykazywać swoją niechęć wobec wnioskodawcy, utożsamiając się w ten sposób z jej postawą.

Następnie P. A. postanowiła wyjechać wraz z córką do Wielkiej Brytanii, na co nie zgadzał się R. L., obawiając się, że jego wówczas dobry kontakt z dzieckiem zostanie zerwany. Dnia 02.09.2015 r. Sąd wydał postanowienie w którym zezwolił P. A. na dokonanie wszystkich czynności związanych z uzyskaniem paszportu dla małoletniej i wyjazd dziewczynki z matką na czas dwóch lat do Wielkiej Brytanii. Małoletnia w październiku 2015 r. wyjechała z matką za granicę. Kontakt ojca z dzieckiem był w tym czasie ograniczony i nieregularny. Obie strony wzajemnie się za to obwiniały. O powrocie dziecka do kraju i zamieszkaniu wraz z P. A. w G. wnioskodawca dowiedział się dopiero w styczniu 2017 r., podczas rozprawy. Podczas przyjazdów wnioskodawcy do G., P. A. poinformowała go, że nie będzie wpuszczany do domu jej partnera; do spotkań wnioskodawcy z córką dochodziło na terenie przydomowej posesji, pod zadaszoną wiatą. Małoletnia córka stron nie chciała wychodzić z ojcem poza teren tej posesji, nie chciała też nigdzie z nim jechać. Spotkania małoletniej z wnioskodawcą ograniczały się przeważnie do 10-20 minutowej rozmowy, czasami także do przekazania niewielkiego prezentu dla córki. W trakcie wizyt R. L. u córki w pobliżu była P. A. lub jej partner. Wyjazdy do córki są dla wnioskodawcy dużym kłopotem i znacznym obciążeniem finansowym, zwłaszcza dojazd z W. do G. – połączenia komunikacyjne pomiędzy tymi miejscowościami są rzadkie, niedogodne; dlatego też wnioskodawca zmuszony był korzystać z taksówek, uprzejmości znajomych, którzy zawozili go do G.. Kontakty wnioskodawcy z córką okresowo odbywały się także poprzez komunikator S., w szczególności po rozstrzygnięciu wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Bywały także sytuacje, że P. A. przyjeżdżając z córką do T. informowała wnioskodawcę o tym, proponowała spotkanie, natomiast jakoś tych spotkań wnioskodawcy z córką nie była zadowolająca – małoletnia nie chciała z ojcem nigdzie pójść, nie chciała odejść od matki, bywało że strony rozmawiały jedynie w miejscach publicznych, w niesprzyjającej pogodzie. R. L. nie posiada wielu aktualnych informacji na temat córki, nie utrzymuje kontaktów z P. A., uczestniczka nie odbierała od niego telefonów, sporadycznie odpowiadała na sms-y, okresowo blokowała jego numer. Z kolei P. A. uważa, że wnioskodawca zbyt wiele żąda i oczekuje od niej, uważa że oskarża ją o negatywne nastawianie dziecka do jego osoby, czuje się obarczona tym, żeby wypracować dobry kontakt wnioskodawcy z dzieckiem, jest dla niej frustrujące to, że musi namawiać córkę na uczestniczenie w spotkaniach z wnioskodawcą, jest zmęczona długotrwałym konfliktem i kolejnymi sprawami sądowymi.

Małoletnia A. L. wie, że toczą się sprawy, widzi jak uczestniczka odpisuje na pisma i jak jest tą sytuacją zmęczona. Uczestniczka postępowania ma poczucie, że wnioskodawca ma do niej pretensje o wszystko i nie jest w stanie porozumieć się z nim na jakiegokolwiek płaszczyźnie, nawet w sprawach dotyczących dziecka.

Swoimi decyzjami strony postępowania narażają małoletnią Anię na odczuwanie napięcia i powodują, iż odczuwa silny konflikt lojalności. Strony w przeszłości wielokrotnie składały zażalenia i apelacje dążąc do przeforsowania swojego stanowiska, każdorazowo powołując się na dobro dziecka. Pomimo prawidłowego odczytywania potrzeb córki - takich jak spokój, stabilizacja, kontakt z obojgiem rodziców i poczucie bezpieczeństwa nie podejmowali i nadal nie podejmują działań zmierzających do porozumienia. Strony postępowania wzajemnie utraciły do siebie zaufanie i nie podejmują prób jego odbudowania. Koncentrują się na swoich emocjach i wzajemnych pretensjach, angażując w konflikt dziecko i swoje rodziny pochodzenia.

Strony postępowania nie podejmują współdziałania w kierunku realizacji spotkań dziecka z ojcem i sprawowania zadań opiekuńczo-wychowawczych. Nie podejmują dyskursu i nie przekazują sobie informacji na temat małoletniej. Strony nie modyfikują swojego postępowania we wskazanym zakresie pomimo, iż dostrzegają, że utrzymujący się między nimi konflikt ma negatywny wpływ na małoletnią córkę.

Strony postępowania deklarują swoją miłość i zaangażowanie w relacji z córką, jednakże zaślepieni swoim chronicznym konfliktem narażają dziecko na doświadczanie silnych, negatywnych emocji i licznych napięć. Aktualna sytuacja życiowa dziewczynki związana z jej kontaktami z ojcem jest niewłaściwa i obciążająca, w dalszej perspektywie naraża ją na wystąpienie zaburzeń emocjonalnych i nieprawidłowy proces wychowawczy. Strony nie dążą do wyciszenia konfliktu, a ocenę rodzicielstwa drugiej strony wyrażają przez pryzmat wzajemnych urazów. Trudności w porozumieniu się i wzajemne animozje stron determinują podejmowanie decyzji rodzicielskich. Strony postępowania przyjęły postawę wobec siebie, w której nie kierują się poznawczym komponentem, tylko emocjonalnym nastawieniem o negatywnym zabarwieniu. Przybrali wzorce behawioralne, których nie korygują, a które podtrzymują działania o dążeniu konfrontacyjnym, a nie ukierunkowanym na wypracowanie porozumienia. Wcześniejsze doświadczenia rzutują na kształt ich relacji i tego, że nawet w sprawach dziecka nie potrafią znaleźć porozumienia. Trudno jest im zobiektywizować aktualną sytuację i podjąć próbę rozważenia argumentów drugiej strony. Skupiają się na osiągnięciu własnych celów. Doświadczają kosztów, jakie ponoszą oni i ich małoletnie dziecko w wyniku długotrwałego konfliktu, jednakże nie podejmują konstruktywnych działań, utwierdzając się w swoich sztywnych postawach. Zaburzone relacje między rodzicami wpływają negatywnie na atmosferę i przebieg dotychczasowych kontaktów ojca z dzieckiem. Swoim postępowaniem rodzice narażają córkę na stres i uwikłanie jej w konflikt lojalności.

Dowody: zeznania wnioskodawcy R. L. – k. k. 276- 279,

407v-408v i uzupełniające 572v-575 akt,

zeznania uczestniczki P. A. – k. 117v, 408v-409

i uzupełniające k. 575-577 akt,

opinia (...) k 340-362 akt,

protokół rozprawy z 2.06.2015r. w sprawie III Nsm 47/15 –k. 149-151 akt,

protokół rozprawy z dnia 10.03.2015r. w sprawie III Nsm 1401/14- k152-154,

protokoły rozpraw w sprawie III Nsm 983/13 –k. 155-166 akt,

sprawozdania ze spotkań wnioskodawcy z córką – k. 174-195 akt

zapis SMS-ów pomiędzy stronami –k. 198-219 akt

Małoletnia A. L. ma obecnie (...) lat. Mieszka wraz matką i jej partnerem w G., w powiecie (...), w odległości niespełna (...) km od W.. Małoletnia jest uczennicą klasy (...) w Szkole Podstawowej w K.. Małoletnia ma aplikację S. w swoim telefonie. W środy małoletnia uczęszcza na dodatkowe zajęcia szkolne. Małoletnia uczęszczała na indywidualną terapię psychologiczną od października

2018r. na terenie Poradni (...). Obecnie nie korzysta z wizyt u psychologa. Małoletnia wie od matki o sprawach sądowych z ojcem małoletniej.

/dowód: zeznania wnioskodawcy R. L. – k. k. 276- 279,

407v-408v i uzupełniające 572v-575 akt,

zeznania uczestniczki P. A. – k. 117v, 408v-409

i uzupełniające k. 575-577 akt,

wysłuchanie małoletniej A. L. – k. 119

opinia (...) k 340-362 akt,

zaświadczenie od psychologa – k. 493 akt/

Małoletnia A. L. doskonale radzi sobie w trudnych warunkach i nowych sytuacjach, potrafi sprawnie przystosować się nawet w nieznanym dla siebie środowisku – jednak spotkania z ojcem stanowią dla niej źródło bardzo wysokiego napięcia. Przyczyną powyższego były prawdopodobnie sprzeczne informacje w kontekście relacji z najbliższymi, z którymi małoletnia musi sobie radzić. Dziewczynka, identyfikując siebie jako przedmiot sporu, czuje się winna konsekwencji braku porozumienia rodziców. Narażona jest z jednej strony na wyrażaną przez P. A. niechęć do zmian i podejmowania kolejnych prób porozumienia z wnioskodawcą, natomiast z drugiej dostrzega starania R. L. ukierunkowane na odbudowanie z nią więzi. Zakłada to konieczność dokonania przez dziecko przekształceń poznawczych w zakresie obserwowanych zjawisk. Jako dostępne dla siebie rozwiązanie problemu, uwalniające od napięcia uważa definitywne zerwanie kontaktu z ojcem. Małoletnia swój negatywny stosunek do ojca biologicznego próbuje tłumaczyć odmiennym, wyidealizowanym wyobrażeniem taty - na podstawie porównania jego osoby z partnerem P. A. i swobodnymi relacjami, które ten utrzymuje ze swoją córką. Małoletnia identyfikuje się z postawą matki ujawnianą w stosunku do R. L. i wobec jego postępowania. Chce chronić mamę przed jego działaniami. Dziewczynka przyjęła negatywny sposób interpretacji zachowania ojca, jako skierowanego przeciwko matce - co w jej oczach oznacza również jednoznacznie negatywną ocenę wszelkich starań, jakie wnioskodawca podejmuje w sprawie kontaktu z nią. Uwikłanie małoletniej w konflikt stron uniemożliwia jej swobodne wyrażanie swoich potrzeb. Dziewczynka potrzebuje rodziców, którzy są w stanie się ze sobą porozumieć. Małoletnia okazuje oznaki silnego przywiązania do mamy. Wobec wnioskodawcy deklaruje negatywną postawę, jednak ujawnia ambiwalentne uczucia. Małoletnia nie jest uważnie słuchana i rozumiana przez dorosłych, a w konsekwencji jej relacje z rodzicami są zaburzone.

/dowód: zeznania biegłego C. W. – k. 531v-535 akt,

zeznania biegłej H. L. – k. 55–55v akt,

opinia (...) k 340-362 akt/

P. A. – matka małoletniej ma (...) lat. Posiada wykształcenie wyższe (...). W październiku 2015r. P. A. wraz z córką wyjechała za granicę. Od tego czasu kontakt wnioskodawcy z małoletnią był ograniczony i nieregularny. W grudniu 2016r. uczestniczka wraz z małoletnią powróciła do Polski i zamieszkała wraz ze swoim partnerem. Obecnie mieszka w G., w domu należącym do matki partnera. W październiku 2019r. podjęła pracę na zastępstwo w charakterze nauczyciela, obecnie nie pracuje. Jest na utrzymaniu partnera. Partner P. A. pracuje i często całymi dniami jest poza domem. P. A. z obecnego związku ma córkę L. K. ur. (...), małoletnia chodzi do przedszkola. Partner ma też córkę z poprzedniego związku. Ze swoją córką z poprzedniego związku spotyka się we W.. Partner P. A. prowadzi własną działalność gospodarczą – doradztwo w zakresie ochrony środowiska. Jego dochody wynoszą ok. (...) zł miesięcznie. Ma samochód, który jest jego narzędziem pracy. P. A. nie ma samochodu. Ma prawo jazdy, ale nie jeździ samochodem. Ma świadczenia (...) świadczenie rodzinne - łącznie (...) zł miesięcznie, otrzymuje alimenty na córkę.

Nie jest zarejestrowana w PUP, W październiku 2019r. uczestniczka podjęła pracę w charakterze nauczyciela, była to praca jedynie na zastępstwo innego pracownika; obecnie P. A. nie pracuje.

/dowód: przesłuchanie uczestniczki P. A. – k. 117v, 408v-409

i uzupełniające – k. 575- 577 akt,

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego – k. 481-482v akt/

P. A. jest osobą ekspansywną, nastawioną zadaniowo, impulsywną. Jednocześnie wykazuje silne poczucie obowiązku, ze skutecznością realizuje swoje cele. Nie przywiązuje większej wagi do sfery uczuć, jest mało otwarta na zmiany. W relacjach interpersonalnych cechuje ją dystans, spostrzegawczość, przezorność. Charakteryzuje się racjonalnością, wysokimi zdolnościami intelektualnymi.

W roli matki P. A. jest wymagającą, włącza córkę A. w obowiązki domowe. Informowała córkę o kolejnych sprawach sądowych z udziałem R. L., winą za które obarcza wyłącznie wnioskodawcę. Toczące się postępowania są dla P. A. i uciążliwe, jednak nie dążyła ona do pozasądowego wypracowania porozumienia. P. A. deklaruje córce, że nie ma nic przeciwko jej spotkaniom z ojcem, jednocześnie utwierdzając dziecko w przekonaniu, że obie są przez niego nękanie. Działania uczestniczki postępowania sprawiają, że małe dziecko czuje się odpowiedzialna za trwający konflikt rodziców, w którym odczuwa dodatkowo potrzebę chronić mamę. Wobec swoich przekonań P. A. jest bezkrytyczna, nie wykazuje dostatecznego wglądu, nie okazuje gotowości do współpracy.

Kompetencje rodzicielskie P. A. są na przeciętnym poziomie, wystarczającym do sprawowania pieczy nad córką oraz intencjonalnego organizowania procesu jej wychowania. Obszarem, który wymaga zwrócenia jej uwagi i korekty jest skłonność do nadmiernej kontroli dziecka w połączeniu ze zbyt małym zaangażowaniem w jego potrzeby emocjonalne. Powyższa postawa wynikająca w głównej mierze z predyspozycji osobowościowych uczestniczki, dodatkowo wzmacniana jest w kontekście konfliktu z R. L. i obecnie negatywnie wpływa na jej komfort psychiczny. Powyższe, w razie utrzymywania się braku gotowości do wypracowania porozumienia rodzicielskiego, zakłada konieczność skorzystania przez P. A. z konsultacji ze specjalistą psychologiem lub psychoterapeutą, by uzyskać wgląd w istotę problemu i wsparcie w drodze do zmiany własnych postaw w relacji z córką. W przeciwnym wypadku negatywne konsekwencje trudności dorosłego ponosić będzie dziecko.

/dowód: zeznania biegłego C. W. – k. 531v-535 akt,

zeznania biegłej H. L. – k. 55–55v akt,

opinia (...) k 340-362 akt/

R. L. - ojciec małoletniej ma (...) lata. posiada wykształcenie zawodowe - monter RTV. Nie jest czynny zawodowo, otrzymuje rentę z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wyniku częściowej niezdolności do pracy, przyznaną mu do 29 lutego 2020 r. z powodu choroby (...). Korzysta z pomocy finansowej i rzeczowej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w T.. W czerwcu 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu Wydział V Gospodarczy ogłosił jego upadłość. Od 2007 r. pozostaje pod stałą opieką psychologa i psychiatry, był kilkakrotnie hospitalizowany na oddziale psychiatrycznym, raz stacjonarnie i kilka razy w ramach oddziału dziennego. Pozostaje pod opieką poradni chirurgicznej - z uwagi na żylaki, poradni laryngologicznej, leczy się z powodu otyłości. Przyjmuje regularnie leki od psychiatry. Mieszka z matką w wynajmowanym 2-pokojowym mieszkaniu w kamienicy, ogrzewanym piecowo. Wnioskodawca nie pozostaje w żadnym związku partnerskim. Posiada tylko jedno dziecko - córkę A..

Sytuacja finansowa wnioskodawcy jest ciężka – utrzymuje się z renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości niewiele ponad 700 zł, uzyskuje dodatkowo świadczenia z (...) w T.. Wnioskodawca zobowiązany jest do łożenia na rzecz córki alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie, wszczęta została egzekucja komornicza należnych małoletniej alimentów. Od sierpnia 2013r. wnioskodawca korzysta z pomocy prawnej i psychologicznej Biura (...) w T.. Wsparcie psychologiczne w zakresie pracy własnej oraz relacji z córką, świadczone przez Biuro jest

regularne, z częstotliwością (średnio) co dwa tygodnie od września 2013r. do chwili obecnej. Wnioskodawca leczy się psychiatrycznie, regularnie przyjmuje przepisywane przez lekarzy leki. Uczęszcza na terapię indywidualną. Przebywał na oddziale dziennym z Szpitalu (...) w T.. Obecnie choroba jest w okresie remisji. Nie ma żadnych symptomów nawrotu choroby.

Gdy małoletnia z matką zamieszkały w G., to wnioskodawca jeździł do córki do G., ale nie było go stać, aby to było 3 razy w tygodniu. W G. nie miał też możliwości spędzenia z córką czasu na neutralnym gruncie, do spotkań dochodziło w bezpośredniej bliskości uczestniczki lub jej partnera, pod ich nadzorem. Była sytuacja, że rozmawiał z córką przy padającym deszczu, bo nie miał gdzie pójść, wyjść z wnioskodawcą poza teren przydomowej posesji odmawiała także córka. Takie sytuacje go stresowały uniemożliwiając nawiązanie poprawnej relacji z córką. Wnioskodawca korzystał z usług taksówkarza i znajomych, bo możliwości korzystania z komunikacji publicznej, zwłaszcza na trasie z W. do G. były ograniczone.

/dowód: przesłuchanie wnioskodawcy R. L. – k. 276- 279,

407v-408v i uzupełniające k. 572v-575 akt,

zeznania biegłego C. W. – k. 531v-535 akt,

zeznania biegłej H. L. – k. 55–55v akt,

bilety- koszty podróży – k. 240-248, 300 akt,

wykaz połączeń komunikacyjnych – k. 224-225 akt,

potwierdzenia wpłaty – k. 238- 239 akt

rejestr rozmów – k. 254-264 akt.

Sms-y – k. 265-274v akt,

opinia (...) k 340-362 akt,

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego – k. 461 akt,

zaświadczenie z UM – k. 24, 237, 497 akt,

dokumentacja medyczna – k. 525-530 akt,

potwierdzenia wpłat –k. 88

postanowienie SR w Toruniu z dnia 13.06.2016r. w sprawie V GU 63/16- k.89/

R. L. jest osobą preferującą koncyliacyjny styl współdziałania z innymi, zwykle dąży do kompromisu, jednocześnie ujawnia jednak sztywność w zachowaniu i przekonaniach, która nasila się dodatkowo w sytuacji odczuwanego stresu. Wykazuje poszanowanie dla norm społecznych i przyjętych zasad, co współwystępuje jednak z trudnością do przyjmowania poglądów niezgodnych z nimi, jak i z własnymi przekonaniami. Jest pozytywnie ustosunkowany do innych osób, lubi przebywać w towarzystwie. Gotów jest do wyświadczania innym przysług, wrażliwy na ich potrzeby - co pozwala mu czuć się osobą wartościową. Potrafi opiekować się, współczuć i okazywać wsparcie. Ceni wzajemność w utrzymywanych relacjach, z których na ogół czerpie satysfakcję. W kontakcie z innymi jest ciepły, uważny na uczucia. Wykazuje jednocześnie brak stabilności i odporności emocjonalnej w sytuacjach trudnych, niską tolerancję na frustrację, a także tendencję do szczegółowej analizy przeszłych zdarzeń, co obniża gotowość do wprowadzenia natychmiastowych zmian w swoim postępowaniu. Zdolny jest do podjęcia refleksji nad własnym zachowaniem,

gotowy do podążania za uzyskanymi wskazówkami - jednak wymaga komfortowych i spokojnych warunków, by móc dokonać odpowiednich przekształceń poznawczych.

W roli ojca R. L. nastawiony jest na utrzymanie więzi z córką. Chciałby być dla niej tatą, obecnym w jej życiu i dostępnym dla niej. Jest skoncentrowany na swoim celu, notował pewne sygnały zniechęcenia ze strony córki, jednak nie dawał za wygraną. Wykazywał się pomysłowością i wiedzą na temat zainteresowań dziecka, jego postępów w nauce, podejmował w tym kontekście próby nawiązania dialogu.

R. L. wykazuje silną motywację do utrzymania kontaktu i zaangażowanie w sprawy swojego dziecka. Jednocześnie usztywniony jest w swoich przekonaniach, co utrudnia mu dostosowanie się do zmieniających się okoliczności - jest mało operatywny.

R. L. wykazuje wysoki poziom kompetencji rodzicielskich, który oznacza odpowiedni poziom kontroli, zaangażowania i zdolność organizacji procesu wychowawczego. Predyspozycje osobowościowe powodują, że nie jest na tyle operatywny, by mógł samodzielnie, bez pomocy innych, sprawować rolę wiodącego opiekuna dla małoletniej, jednak ma w zupełności wystarczające umiejętności, by uczestniczyć w jej wychowaniu i odbywać spotkania z dzieckiem bez obecności innych osób.

R. L. korzysta ze wskazówek specjalistów w kontekście relacji z córką, do każdego spotkania odpowiednio się przygotowuje, deklaruje chęć współpracy. Dąży do jak najbardziej naturalnego przebiegu spotkań z dzieckiem. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że potrafiłby lepiej wykorzystać swoje umiejętności, gdyby kontakty odbywały się w swobodnej, pozbawionej zbędnego napięcia atmosferze.

/dowód: zeznania biegłego C. W. – k. 531v-535 akt,

zeznania biegłej H. L. – k. 55–55v akt,

opinia (...) k 340-362 akt,

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego – k. 461 akt,

dokumentacja medyczna – k. 525-530 akt

zaświadczenie – k. 237 akt/

Aktualna sytuacja życiowa małoletniej córki stron jest niewłaściwa i obciążająca, w dalszej perspektywie naraża ją na wystąpienie zaburzeń emocjonalnych i nieprawidłowy proces wychowawczy. Swoim obecnym zachowaniem strony narażają córkę na stres i uwikłanie jej w konflikt lojalności.

Działania matki sprawiają, że małoletnia czuje się odpowiedzialna za trwający konflikt rodziców, w którym odczuwa dodatkową potrzebę chronić mamę.

Wnioskodawca ma wystarczające umiejętności, by uczestniczyć w wychowaniu córki i odbywać z nią spotkania bez obecności innych osób. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że potrafiłby lepiej wykorzystać swoje umiejętności, gdyby kontakty odbywały się w swobodnej, pozbawionej zbędnego napięcia atmosferze .

/dowód: zeznania biegłego C. W. – k. 531v-535 akt,

zeznania biegłej H. L. – k. 55–55v akt,

opinia (...) k. 340-362 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów – sprawozdań z wywiadów kuratorów sądowych, dokumentacji medycznej oraz opinii (...) w T., akta sprawy III Nsm 1401/14 Sądu Rejonowego w Toruniu, a także dowód z zeznań biegłych oraz przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte we wniosku, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Strony również nie kwestionowały ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd przyjął za wiarygodny również dowód w postaci sprawozdania z wywiadów środowiskowych kuratorów sądowych, albowiem zostały sporządzone przez kompetentne osoby, w szczególności jednak żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości treści w nim zawartych. Nie miały większego znaczenia dla sprawy dokumenty przedłożone przez wnioskodawcę, a dotyczące przebiegu spraw o sygn. akt III Nsm 47/15, III Nsm 1401/14, III RNsm 983/13, sprawozdań z przebiegu kontaktów R. L. z córką w latach 2013-2015 (k. 149-195 akt), potwierdzają one jednak to, że uczestniczka postępowania nie realizowała dotychczasowych ustaleń w zakresie kontaktów córki z wnioskodawcą, potwierdzają także, że małaletnia miała niegdyś dobre relacje z ojcem.

Sąd uznał także za wiarygodny dowód z opinii (...) w T.. Opinia ta jest przejrzysta, sporządzona przez kompetentne osoby, które po przedstawieniu metod badawczych, dokonały omówienia wyników badań, a następnie w sposób jasny i konkretny sformułowały wnioski będące odpowiedzią na przedstawione biegłym w postanowieniu dowodowym pytania. Ponadto, przeprowadzenie badania i wydanie opinii odbyło się z udziałem lekarza specjalisty psychiatrii, co, biorąc pod uwagę wątpliwości uczestniczki odnośnie stanu psychicznego wnioskodawcy i jego wpływu na kontakty z dzieckiem, ma istotne znaczenie dla niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu walor wiarygodności należało również przyznać twierdzeniom biegłych C. W. i H. P., przesłuchanych w sprawie na okoliczność sporządzonej opinii, albowiem były one logiczne, spójne i rzeczowe. Biegły C. W. jest psychologiem, a H. P. specjalistą w dziedzinie psychiatrii, a ich wiedza, bezstronność i doświadczenie nie budziły żadnych wątpliwości. Ponadto, twierdzenia biegłych znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale zebranym w sprawie, który sąd uznał za wiarygodny oraz, co istotne, ustne uzupełniające opinie biegłych korespondowały z opinią pisemną (...) w T..

Walor wiarygodności Sąd przyznał twierdzeniom wnioskodawcy R. L., a uczestniczce P. A. jedynie w takim zakresie, w jakim nie były one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zebranym w sprawie. Były one bowiem spójne, logiczne, a ponadto znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w niniejszej sprawie, a i Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom uczestniczki w tym zakresie, gdzie wskazywała ona, że wnioskodawca nie daje gwarancji należytego wypełniania obowiązków opiekuna z uwagi na stan zdrowia psychicznego, albowiem zebrany materiał dowodowy doprowadził do zupełnie odmiennych wniosków. Twierdzenia te pozostawały bowiem w sprzeczności z całokształtem materiału dowodowego sprawy, w tym z zeznaniami wnioskodawcy, opinią (...) w T., a także uzupełniającą ustną opinią biegłej z zakresu psychiatrii, które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd wysłuchał też małaletnią. Jej twierdzenia również należało uznać za wiarygodne, korespondowały bowiem z materiałem dowodowym zebranym w sprawie.

Wniosek o zmianę kontaktów posiada podstawę prawną w art. 113⁵ kro. Zgodnie z jego treścią, Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Ostatni raz o kontaktach małoletniej A. L. orzekał tut. Sąd postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015r. wydanym w sprawie III Nsm 1401/14.

W obowiązującym stanie prawnym rodzice oraz ich dziecko mają nie tylko prawo, ale i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów (art. 113 §1 kro). Zgodnie z art. 113¹ §1 kro jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich, rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy.

W niniejszej sprawie pomiędzy rodzicami małoletniej od lat istnieje głęboki konflikt, który uniemożliwia im porozumienie w sprawach dziecka, dlatego o kontaktach ojca z małoletnią A. L. przebywającą stale u matki, rozstrzygnąć musiał Sąd opiekuńczy, mając na uwadze dobro dziecka.

W niniejszej sprawie istotne jest, iż matka dziecka utrudnia ojcu kontakt z córką, wskazując przy tym, że małoletnia nie jest gotowa na kontakty z ojcem, a nadto, że schorzenia na jakie cierpi wnioskodawca mogą przyczynić się do nieprawidłowego sprawowania przez niego opieki nad córką, co nie znajduje potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd miał w głównej mierze na uwadze, że stan zdrowia psychicznego R. L. obecnie jest stabilny, bez odchyień od normy. Aktualnie brak jest jakichkolwiek cech nawrotu choroby, która jest w okresie pełnej utrwalonej remisji. Wnioskodawca ze względu na swoją chorobę nie stanowi zagrożenia dla życia i zdrowia swojego dziecka.

Obecnie występują korzystne czynniki w sytuacji życiowej wnioskodawcy, jak wysoka świadomość choroby. Istotne jest, że wnioskodawca jest osobą odpowiedzialną, zgłasza się regularnie na wizyty do lekarza psychiatry, mimo, że nie ma nawrotu choroby. Przyjmuje zlecone leki. Fakt ten świadczy o jego wysokim stopniu świadomości choroby oraz pośrednio o jego trosce o dobro dziecka.

W ocenie biegłych, badanie kompetencji rodzicielskich ojca wskazuje na wysoki ich poziom, który oznacza odpowiedni poziom kontroli, zaangażowania i zdolności organizacji procesu wychowawczego. Predyspozycje osobowościowe sugerują, że nie jest na tyle operatywny, by mógł samodzielnie, bez pomocy innych sprawować rolę wiodącego opiekuna dla małoletniej, jednak ma w zupełności wystarczające umiejętności, by uczestniczyć w jej wychowaniu i odbywać spotkania z dzieckiem bez obecności innych osób. Ocenę biegłych Sąd w pełni podziela.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności ustnej opinii biegłej - lekarza psychiatry i opinii (...) w T., zupełnie niezrozumiałym są wobec tego zarzuty i obawy uczestniczki. Zdaje się zatem, że jej postawa jest wyrazem jedynie przeciwstawiania się wnioskodawcy, nie jest podyktowana rzeczywistą obawą o stan jego zdrowia psychicznego i wpływ tego stanu na dobro małoletniej.

Należy zauważyć, że Sąd w niniejszej sprawie powziął wiadomość na temat stanu zdrowia i specyfiki choroby wnioskodawcy nie tylko na podstawie złożonej przez wnioskodawcę dokumentacji medycznej, ale także na podstawie opinii powołanych biegłych. Dodatkowo, przeprowadzono również dowód z zeznań biegłego lekarza psychiatry, który podtrzymał w całości złożoną opinię pisemną i szczegółowo wyjaśnił specyfikę choroby wnioskodawcy.

Oczywistym jest, że nie można jednoznacznie stwierdzić, czy i kiedy nastąpić może nawrót choroby wnioskodawcy. Obecnie nie stwierdzono żadnych przeciwwskazań do kontaktów wnioskodawcy z córką. Leki, które zażywa wnioskodawca też nie wnoszą niczego nowego do obrazu choroby wnioskodawcy.

Dodać należy, że z doświadczenia życiowego jest wiadome, iż osoby chore psychicznie również żyją normalnie i wychowują swoje małe dzieci.

W ocenie Sądu, obawy i zarzuty uczestniczki w tym zakresie są zatem bezzasadne.

Podkreślenia wymaga również, iż pomimo przedstawiania przez uczestniczkę jej obaw co do spotkań wnioskodawcy z córką, najistotniejszą kwestią w niniejszej sprawie jest dobro małoletniego dziecka.

Pierwzoplanową wartością każdego rozstrzygnięcia o kontaktach z dzieckiem jest jego – a nie rodziców czy innych osób – dobro. Akcentowanie w sprawie interesów własnych i własnego prawa nie buduje właściwych relacji z dzieckiem, nie sprzyja także budowaniu poczucia zaufania w relacjach między samymi rodzicami, które także nierzadko stoją na przeszkodzie w realizacji pełnego prawa do kontaktów z dzieckiem. Problem sprowadza się do uświadomienia rodzicom, że jak najpełniejsza realizacja prawa do kontaktów z dzieckiem ma służyć nie rodzicom, a dziecku, które dla prawidłowego rozwoju potrzebuje zarówno matki, jak i ojca. Budowanie właściwych relacji jest długotrwałym procesem, w którym przymuszanie kogokolwiek do czegokolwiek w „imię prawa” może odnieść skutek odwrotny od zamierzonego (por.: Komentarz do spraw rodzinnych, pod red. Jacka Ignaczewskiego, LexisNexis, Wyd. 1 z 2012r., k. 112).

Należy zauważyć, że utrzymywanie przez dziecko kontaktów z obojgiem rodziców jest zgodne z jego dobrem. Wprawdzie małoletnia deklarowała, że nie chce spotykać się z ojcem, to jednak badanie (...) wskazuje, że posiada ona nieuświadomioną, skrywaną chęć do relacji z ojcem. Rodzice powinni zadbać o to, aby dziecko nie było uwikłane w konflikt lojalnościowy.

Jak wynika z opinii (...) w T., uwikłanie małoletniej w konflikt rodziców uniemożliwia jej swobodne wyrażenie swoich potrzeb. Dziewczynka potrzebuje rodziców, którzy są w stanie się ze sobą porozumieć. Małoletnia okazuje oznaki silnego przywiązania do matki. Więż emocjonalna łącząca małoletnią z ojcem istnieje, jest jednak osłabiona i wymaga odbudowy. Czas wymagany do poprawy wzajemnych relacji uzależniony jest od regularności kontaktów, ich przebiegu, a także od postawy każdego z rodziców. Całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje na silny i nadal eskalujący konflikt między rodzicami. Natomiast z punktu widzenia dziecka obecna sytuacja wymaga zmiany, umożliwiającej małoletniej zaspokojenie potrzeby swobodnego dostępu do obojga rodziców

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sad w punkcie 1. postanowienia oddalił – na mocy art. 113⁽⁵⁾ kro wniosek R. L. w części obejmującej żądanie główne, w zakresie zmiany osobistych kontaktów wnioskodawcy z małoletnią określonych postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie III Nsm 1401/14. Żądanie wniosku w tym zakresie jest zdaniem Sądu niezasadne, niezgodne z dobrem małoletniej, albowiem jak wynika z opinii biegłych po okresie próby - odbudowywania więzi wnioskodawcy z córką - zainicjowanej jednodniowymi, kilkugodzinnymi spotkaniami R. L. z córką – kontakty – bez względu na to czy połączone byłyby z noclegiem u ojca czy też nie – winny być kontaktami w miarę częstymi, regularnymi, jak to określono w pisemnej opinii (...) w T. – „mogłyby odbywać się przynajmniej dwa razy w miesiącu” (k.361 akt), a nie jak o to wnioskował R. L. w żądaniu głównym – raz na dwa miesiące.

W punkcie 2. sentencji Sąd orzekł, że wnioskodawca – w miejsce kontaktów z małoletnią określonych postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie III Nsm 1401/14 będzie miał prawo do kontaktów z małoletnią w terminach i zasadach określonych w podpunktach a)-e). Sąd podzielił ustalenia biegłych, iż dla dobra dziecka do kontaktów tych winno dochodzić bez obecności P. A., poza miejscem zamieszkania małoletniej oraz, że po okresie próby – kontakt wnioskodawcy z córką powinien być poszerzony o możliwość nocowania dziecka u ojca. W ocenie Sądu zasadnym było zobowiązanie uczestniczki postępowania P. A. do dowożenia córki na godzinę w miejsce rozpoczęcia kontaktu i jej odbiór po zakończonym kontakcie. Sąd podzielił w tym zakresie wnioski końcowe pisemnej opinii i argumentację biegłego przedstawioną na jednej z rozpraw, gdzie stwierdził, że zaangażowanie uczestniczki postępowania w dowożenie córki do W. i jej odbieranie jest dobrym pomysłem, pozytywnie wpłynęłoby na postawę samego dziecka. Biegły podał, że „jest też duża rola matki by zachęcić dziecko do kontaktów z ojcem. Jeżeli byłaby dobra wola ze strony matki żeby zaspokoić potrzeby dziecka, to ma pewien repertuar możliwości żeby do tego doprowadzić, by pomóc, mimo swojej postawy wobec byłego partnera. (...) Matka jest osobą bardzo dobrze zorganizowaną i potrafiłaby pokierować swoim działaniem, by spotkania córki z ojcem były owocne i działały na obudowanie relacji ojca z córką. (...) Należałoby rozważyć rolę mamy w kontaktach ojca z małoletnią. Samo

przygotowanie i droga kiedy dziecko widziałoby, że mama się przygotowuje wyjazdu do innego miasta, to mógłby być to sygnał, że mama aprobuje takie spotkania. (...) Byłoby to dobre, aby mama zawoziła dziecko do W.. Nawet my jako dorośli byśmy zauważyli że się stara by pomóc w kontaktach dziecka z ojcem. Pokazałaby że aprobuje spędzanie chociaż jakiegoś czasu ojca z dzieckiem. Tata się stara, natomiast starań ze strony matki małoletnia może nie dostrzegać”

Zgodnie z art. 582¹ § 2 KPC sąd opiekuńczy w celu zapewnienia wykonywania kontaktów może w szczególności:

1) zobowiązać osobę uprawnioną do kontaktu z dzieckiem lub osobę, pod której pieczęć dziecko pozostaje, do pokrycia kosztów podróży i pobytu dziecka lub także osoby towarzyszącej dziecku, w tym kosztów powrotu do miejsca stałego pobytu;

Nie bez znaczenia jest, że uczestniczka postępowania wyprowadziła się do G. podejmując samodzielną w tym zakresie decyzję, bez zgody i wiedzy wnioskodawcy. W związku z wyjątkowo skromnymi możliwościami finansowymi wnioskodawcy oraz postawą uczestniczki postępowania, kwestia dotycząca organizacji kontaktów wnioskodawcy z córką wymagały zmiany. Uczestniczka postępowania winna być odpowiedzialną za współfinansowanie i współorganizację tychże spotkań, jej przeprowadzka do G. jest jedną z podstaw konieczności zmiany ustalonych dotąd kontaktów, które w myśl postanowienia Sądu z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie III Nsm 1401/14 realizowane miały być w realiach, gdy P. A. wraz z córką zamieszkiwały w T.. Zaangażowanie uczestniczki w realizację tych kontaktów może mieć decydujący, pozytywny wpływ na postawę małoletniej ze względów wyżej przywołanych, pozwoli odpowiednio przygotować dziecko do pobytu i noclegu u wnioskodawcy, znacząco ułatwi wnioskodawcy (nie tylko pod względem finansowym, ale i organizacyjnym) możliwość spotkań z córką. Sąd miał na uwadze fakt, iż P. A. opiekuje się także młodszą z córek, nie ma własnego samochodu, niemniej pamiętać należy, że odległość z G. do W. nie jest duża, w gospodarstwie domowym P. A. prowadzonym wraz z partnerem jest samochód, a ojciec małoletniej L. K. może sprawować okresowo opiekę nad małoletnią córką. Konieczność przywiezienia małoletniej A. L. do W. i odbioru jej ograniczać się będzie do wyjazdów raz w miesiącu, P. A. będąc osobą dobrze zorganizowaną, kierując się dobrem córki, w ocenie Sądu jest w stanie podolać temu zobowiązaniu.

Małoletnia A. L. dysponuje telefonem z dostępem do internetu i korzysta z komunikatora S.. Sąd ustalił prawo wnioskodawcy do rozmów z córką zgodnie z jego wnioskiem, za rozstrzygnięciem takim przemawia sytuacja wnioskodawcy, który z uwagi na trudną sytuację majątkową nie jest w stanie odbywać spotkań z córką w szerszym zakresie, podczas gdy podtrzymanie i rozwój więzi małoletniej z wnioskodawcą, jest zgodne z jej dobrem. Argument uczestniczki postępowania, iż małoletnia ma w środy dużo zajęć i może być niechętna rozmowom z wnioskodawcą w tym dniu jest mało przekonujący, dotychczas kontakty ustalone w ten sposób postanowieniem w przedmiocie zabezpieczenia wniosku, odbywały się bez większych przeszkód w I, III i IV środę miesiąca, obecnie wnioskodawca będzie miał uprawnienie do kontaktów w za pomocą tego komunikatora zasadniczo jedynie w dwie środy miesiąca. Doświadczenie życiowe wskazuje, że rozkład zajęć szkolnych i pozaszkolnych małoletniej z pewnością będzie się zmieniał, zmiany takie bywają zazwyczaj raz lub dwa razy w roku, najczęściej wraz z semestralnymi zmianami rozkładu lekcji czy zajęć dodatkowych.

Odnosząc się do kwestii kontaktów zastępczych, w sytuacji, gdy z przyczyn leżących po stronie uczestniczki lub małoletniej, planowane, przewidziane postanowieniem spotkania lub rozmowy przez komunikator S., nie odbędą się, Sąd - mając na względzie wymiar kontaktów wnioskodawcy z małoletnią - uznał, iż nie jest wskazanym - w świetle dobra małoletniej - ich dalsze ograniczanie, dlatego zapewnił wnioskodawcy możliwości odbycia spotkań i rozmów zastępczych, po kontakcie nieodbyłym z przyczyn leżących po stronie małoletniej lub uczestniczki, w pozostałym zakresie wniosek oddalając jako bezzasadny.

W ocenie Sądu odwołanie się do choroby małoletniej, może powodować dalsze nieporozumienia między stronami. W przypadku ewentualnej choroby małoletniej, nie zawsze jest możliwym, czy nawet zasadnym, jest uzyskiwanie stosownego zaświadczenia lekarskiego. Z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego, szczególnie w przypadku dzieci, stosunkowo często pojawiają się objawy złego samopoczucia, przeziębienia itd. i nie w każdej sytuacji konieczna

jest wizyta lekarska (choćby dlatego, że stan taki może mieć miejsce jeden dzień). Rozstrzygnięcie zgodnie z żądaniem wnioskodawcy w tym zakresie mogłoby zatem powodować dalszy konflikt między stronami, tworząc istotne wątpliwości, co do zasadności odbycia kontaktów zastępczych, w przypadku nie dojścia do skutku planowanego spotkania czy rozmowy wnioskodawcy z córką.

Z tych względów Sąd uznał, że zasadnym jest ustalenie, jak w pkt 2. lit. e) sentencji i odniesienie się do braku możliwości odbycia spotkania lub rozmowy wnioskodawcy z córką z przyczyn leżących po stronie uczestniczki lub małoletniej. Tym samym nie będzie konieczności każdorazowej oceny, czy do spotkania nie doszło ze względu na chorobę córki stron (tym bardziej mogącą nie być potwierdzoną zaświadczeniem lekarskim), wystarczy bowiem iż jakiegokolwiek okoliczności, nawet niezależne od uczestniczki czy małoletniej uniemożliwią spotkanie.

Podobnie Sąd oddalił – na mocy art. 113⁴ a contrario – jako bezzasadny - wniosek w tej części, w której uczestniczka postępowania miałaby być zobowiązana do poinformowania wnioskodawcy o niemożności kontaktu osobistego lub rozmowy poprzez komunikator S. na dzień przed planowanym spotkaniem lub rozmową, do godz. 20.00, za pośrednictwem wiadomości SMS wysłanej wnioskodawcy ze wskazaniem przyczyny odwołania spotkania i rozmowy. Znow, poprzez odwołanie się do doświadczenia życiowego – trudno jest przewidzieć, czy choroba małoletniej A. L. rozwinie się już poprzedniego dnia przed planowanym kontaktem osobistym, a już tym bardziej przed planowaną rozmową poprzez komunikator internetowy. Do kontaktów osobistych wnioskodawcy z córką czy rozmów poprzez komunikator S. może nie dochodzić z przyczyn obiektywnych, lecz niezastniałych już dnia poprzedzającego spotkanie czy rozmowę (np. upuszczenie i rozbitcie telefonu komórkowego przy podejmowaniu rozmowy przez niego, brak zasięgu); nakładanie zatem na uczestniczkę postępowania zobowiązania niemożliwego do wykonania jest niezasadne.

W punkcie 3. postanowienia Sąd – kierując się opinią biegłych, iż celowym jest zobowiązanie uczestniczki do podjęcia terapii, w szczególności wobec braku gotowości do wypracowania porozumienia rodzicielskiego, wobec uznania, iż gotowości tej wciąż nie ma, lub że jest ona jedynie deklaratywna – zobowiązał na mocy art. 113⁴ kro - P. A. do podjęcia w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia – terapii rodzinnej mającej na celu uświadomienie jej znaczenia osoby ojca w życiu dziecka, istoty zjawiska oraz skutków alienacji rodzicielskiej, ukierunkowanej na uzyskanie wglądu w mechanizmy swoich zachowań i określił sposób wykonania wydanych zarządzeń. W punkcie 4 postanowienia Sąd w pozostałym zakresie wniosek w części obejmującej żądanie główne oddalił. Odnosząc się do samej zaś terapii rodzinnej do której P. A. została zobowiązana, Sąd na mocy art. 113⁴ kro a contrario, oddalił część tego żądania wniosku dotyczącą czasu jej trwania, indywidualnego charakteru, częstotliwości spotkań z terapeutą uznając, iż w kompetencji terapeuty, a nie Sądu jest podejmowanie decyzji co do powyższych kwestii, zaś narzucanie rozstrzygnięć w tych zakresach przez Sąd może być nawet sprzeczne z celem terapii i oczekiwanym jej rezultatem. Naturalną konsekwencją powyższego było oddalenie wniosku w tej części, w której żądaniem było składanie, cyklicznych, co 6 miesięcy sprawozdań z przebiegu i postępów terapii.

Nie uznał Sąd, by zasadnym było zagrożenie uczestniczce postępowania nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy sumy pieniężnej w wysokości 200,00 zł za każde naruszenie obowiązków wynikających z postanowienia wydanego przez Sąd w przedmiocie zmiany kontaktów wnioskodawcy z małoletnią córką stron.

Jak wynika z treści art. 582¹ § 2§ 3 k.p.c, w razie uzasadnionej obawy naruszenia obowiązków wynikających z postanowienia o kontaktach przez osobę, pod której pieczę dziecko pozostaje, lub osobę uprawnioną do kontaktu z dzieckiem albo osobę, której tego kontaktu zakazano, sąd opiekuńczy może zagrozić nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej, stosownie do zasad określonych w art. 598¹⁵:

- 1) osobie, pod której pieczę dziecko pozostaje - na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem lub
- 2) osobie uprawnionej do kontaktu z dzieckiem albo osobie, której tego kontaktu zakazano - na rzecz osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje.

Na podstawie art. 598¹⁵ § 1 k.p.c. jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku.

Wyjątkowo wyczerpanie pierwszego etapu postępowania w sprawie dotyczącej wykonania kontaktów z dzieckiem może nastąpić już w postępowaniu rozpoznawczym, przy orzekaniu o kontaktach, na podstawie art. 582¹ § 3 k.p.c.

Przepis ten upoważnia sąd opiekuńczy do zapobiegawczego, antycypacyjnego zagrożenia nałożeniem sumy pieniężnej już przy orzekaniu o kontaktach (...). Sąd zagrozi nakazaniem zapłaty określonej sumy pieniężnej, jeżeli występują uzasadnione obawy naruszenia obowiązków wynikających z postanowienia o kontaktach przez osobę, pod której pieczę dziecko pozostaje, lub osobę uprawnioną do kontaktu z dzieckiem albo osobę, której tego kontaktu zakazano. Zagrożenie nałożeniem sumy pieniężnej zwalnia sąd opiekuńczy z podejmowania tej czynności w toku postępowania wykonawczego toczącego się w myśl art. 598¹⁵ i n.; jeżeli osoba, której zagrożono nałożeniem tej sumy, nie wypełnia swego obowiązku, sąd opiekuńczy od razu nałoży ją na tę osobę (art. 598¹⁶ § 2). Ereciński Tadeusz (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV. Postępowanie rozpoznawcze. Postępowanie zabezpieczające, wyd. V.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie wykazał, by uzasadnione - już na tym etapie postępowania - były obawy naruszenia obowiązków wynikających z postanowienia o kontaktach przez P. A.. Do kontaktów ustalonych mocą postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. akt III Nsm 1401/14 bezspornie nie dochodziło; kontakty wnioskodawcy z córką ustalone w drodze zabezpieczenia wniosku w niniejszej sprawie również nie zawsze były realizowane w myśl zmienionego orzeczeniem Sądu Okręgowego postanowienia Sądu, niemniej częściowo było to spowodowane przeszkodami leżącymi po stronie wnioskodawcy (choroba, brak umiejętności nawiązania poprawnej relacji z córką), postawą samej małoletniej, z którą wnioskodawca nie potrafił nawiązać satysfakcjonującego go kontaktu, przekonać do wyjścia z domu i częściowo przeszkodami leżącymi po stronie uczestniczki postępowania, co do których trudno przypisać jej zawinienie (pogrzeb w rodzinie, nieposłuszeństwo córki, której P. A. przypominała o kontakcie poprzez aplikację S.). Aktywność dowodową skoncentrował wnioskodawca głównie na kwestiach uzasadniających zmianę dotychczasowego rozstrzygnięcia w przedmiocie kontaktów z córką, w ocenie Sądu nie wykazał, by prawdopodobnym było – przy uwzględnieniu orzeczonego w punkcie 3 postanowienia zobowiązania P. A. do podjęcia terapii rodzinnej i spodziewanych, pozytywnych skutków tej terapii – by do orzeczonych kontaktów miało w przyszłości nie dochodzić. Pamiętać również należy o tym, iż obecnie zainicjowane zostało w Sądzie Rejonowym w Lipnie postępowanie z wniosku P. A. w przedmiocie wykonania orzeczenia o kontaktach z małoletnią, w którym to żądaniem wniosku jest zagrożenie R. L. nakazaniem zapłaty określonej sumy pieniężnej za każde naruszenie jego obowiązku wynikającego z postanowienia z dnia 24 czerwca 2015r. Sądu Rejonowego w Toruniu.

Oddalił Sąd również – na mocy art. 113⁵ kro a contrario wniosek dotyczący jego punktu 8, a mianowicie ustalenia, że w przypadku, gdy uczestniczka postępowania zmieni miejsce zamieszkania i ponownie przeprowadzi się do T., to kontakty wnioskodawcy z córką odbywać się będą w porządku wynikającym z postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 czerwca 2015r. Pozytywne orzeczenie Sądu w tym przypadku musiałoby przybrać niedopuszczalny charakter warunkowy i uzależnione byłoby od przyszłej, ewentualnej przeprowadzki P. A. z G. do T..

W punkcie 5 postanowienia Sąd zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu na rzecz adw. A. B. kwotę 540 zł plus stawkę podatku VAT – tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu (na mocy §14 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 16 ust. 2 pkt 1 i w zw. z § 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /Dz. U. z 2013r., poz. 461/) oraz kwotę 69,70 tytułem zwrotu poniesionych wydatków. W punkcie 6 postanowienia Sąd zasądził od uczestniczki postępowania P. A. – jako przegrywającej postępowanie w zasadniczej części - na rzecz wnioskodawcy R. L. kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (na mocy art. 520 § 2 kpc w

zw. z § 8 ust. 1 pkt 3, § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r. /Dz. U. 2015, poz. 1800/ plus 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa).

W punkcie 7. postanowienia kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.